

היום יום . . .

(תש"ד)

כט תשרי

יום חמישי

שיעורים: חומש: נח, חמישי עם פירש"י.

תהילים: קמ"קמד.

תניא: והנה...האר"י ז"ל.

מברכים ברכת הקשת, ולא כיש מפקפקים בזה.

אינער פון די מעזיבוזשער בעלי בתים האט געהאט א מחלוקת מיט נאך א בעל הבית, און זייענדיג אמאל בא דעם בעש"ט [בעל שם טוב] אין שוהל האט ער געשריען, אז ער וואלט זיין בר פלוגתא קורע כדג זיין.

דער בעש"ט [בעל שם טוב] האט געהייסען די תלמידים געבען איינע די אנדערע די הענט, און זיך שטעלען לעבען אים מיט צוגעמאכטע אויגען. דער בעש"ט [בעל שם טוב] האט ארויפגעלייגט זיינע הייליגע הענט אויף די אקסלען פון די צוויי תלמידים, וועלכע זיינען געשטאנען לעבען אים, פלוצלונג האבען די תלמידים אנגעהויבען שרייען פון גרויס שרעק: זיי האבען געזעהן ווי דער בעל הבית איז קורע כדג זיין בר פלוגתא.

דאס באווייזט קלאהר, אז פון יעדער כח איז פאראן א פועל דבר: אדער אין א לבוש חומרי, אדער א רוחני וואס מי קאן אים אנעמען נאר מיט העכערע און איידעלערע געפילען.

מברכים ברכת הקשת, ולא כיש מפקפקים בזה.

לאחד מהבעלי-בתים של העיר מעזיבוש היה ריב עם בן עירו, ותוך כדי שהות במחיצת הבעש"ט בביהכ"נ, הוא צעק שהיה "קורע את יריבו כדג".

הבעש"ט צוה לתלמידיו לשלב ידיהם ביד חביריהם, ולהתייצב לידו בעינים עצומות. הבעש"ט הניח ידיו הקדושות על כתפי שנים מתלמידיו, אלה שעמדו בסמוך. לפתע נזדעקו התלמידים מתוך אימה גדולה: הם ראו כיצד קורע הוא כדג את יריבו!

מכאן הוכחה גמורה, שמכל כח – תוצאה ופועל דבר: אם בלבוש חומרי, או רוחני, שאפשר לתופסו רק בחושים נעלים ועדינים יותר.